

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

An Episcopus in ijs casibus, in quibus iurisdictionem habet in Regulares,
possit contra eos per censuras ecclesiasticas procedere. Cap. Vltim.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

tationem.

- 17 Decimoquinto, In Monasterijs Monachorum, vbi commode fieri potest, lectio Sacre Scripturæ habenda est: qua in re si Abbates negligentes fuerint, Episcopi locorum in hoc vti sedis Apostolicae delegati eos ad id opportunis remedii compellere debent ex Concil. Trident. sess. 5. de ref. capit. 1. huiusmodi autem opportuna remedia esse excommunicationem censet Lezan. in Summ. qq. reg. tom. I. cap. II. num. II.

Obseruat etiam Rodriq. & Pererin. apud. eamdem Lezan. ubi supra tom. I. cap. 9. nu. 48. quod Concilij decreto satis fit, si habeatur lectio Theologiarum Scholasticarum, vel moralis.

- 18 Decimosextò, si ab Episcopo ante inceptam ordinationem inhibitum fuerit sub poena excommunicationis, nè quis ad ordinationem accedat non examinatus nec approbatus, vel sine litteris dimissorijs, hæc excommunicatio afficeret etiam Regulares, quia in illo actu subduntur Episcopo Nan. in Man. cap. 25. n. 72. Lezan. in Sum. qq. reg. cap. 14. num. 22. & alij, quos refert, & sequitur Barbos. de offic. & pot. Episcop. par. 2. all. 10. nu. 23.

S V M M A R I V M

- 1 Quando Episcopus possit procedere per censuras ecclesiasticas contra Regulares.
- 2 An Episcopus possit excommunicatos declarare Regulares, qui in aliquam censuram incidunt.

- 3 Quid si Regulares Sacramentum Eucharistie, & extreme Vaccinationis ministrantur, sine licentia Parochi.

C A P. Vlt.

An Episcopus in ijs casibus, in quibus Iurisdictionem habet in Regulares, possit contra eos per censuras ecclesiasticas procedere.

Egant DD. quos refert & sequitur Quarant. in ver. Præcedentia vers. an incasu. Vnde Valp. in Prax. Iudic. cap. 42. n. 26. censet. Episcopum posse quidem censuris cogere Regulares in casibus, in quibus in iure communis, vel in Concilio specificè datur hæc potestas, sed non in alijs: cuius sententiam probabilem dicit Lezan. in Sum. 10. I. c. 11. num. 14.

Sed contrarium Sac. Congreg. declarauit die 7. Februario 1633. videlicet, Episcopum posse etiam sub censuris ecclesiasticis compellere Regulares in ijs casibus, in quibus in eos illi tribuitur Iurisdictione iure communis, Sac. Concilio, ac constitutionibus Apostolicis, ut refert Lezan. in Sum. 10. 3. ver. Exemptio Regularium n. 13. & ita etiā tenent DD. apud Barb. de offic. & pot. Episcop. par. 3. alleg. 105. n. 13.

Verū hoc non procedit quoad Regulares habentes priuilegiū, quod

quod ab Episcopo excommunicari, suspensi, vel interdicti non possint, Henr. lib. 7. de Indulg. cap. 25. §. 7. Sanch. lib. 7. de Matrim. disp. 33. num. 23. & lib. 6. in Decalog. cap. I. num. 14. & alij apud Lezan. in Sum. tom. I. cap. II. num. 22. & tom. 3. verb. Exemptio Regularium n. 11. & 13. ubi etiam dicit, quod huiusmodi priuilegio gaudent Carmelitæ, Prædicatoren, Minores, Jesuitæ, & alij cù iplis communione in priuilegium habentes, de quo vide etiam Sorb. in ver. excommunicatio Diæ. part. 3. trac. 2. ref. 103. idque probatur ex Concilio generali Lugdu. relat. in cap. I. §. in eos de Priuileg. in 6. ubi Ordinarijs inhibetur, ne contra Regulares habentes huiusmodi priuilegiū per censuras procedant; possunt tamen Religiosos in tali casu plectere, alijs canonice pœnis, puta depositione, collocatione in arctius Monasterium, priuatione officiorum, vocis actiue, & passiue, vel simili iuxta glos. in d. cap. I. §. in eos ver. quantum.

² Sed maius est dubium, an Episcopus in aliis casibus, in quibus nullam habet iurisdictionem in Regulares, possit eos declarare excommunicatos, si in aliquam censuram inciderint? Resp. negatiuè cum Mau. conf. 2. nu. 2. de sent. excom. etiam si huiusmodi excommunicatio esset publica, & notoria: quia talis declaratio est actus iurisdictionis, cum debeat fieri causa cognita judicialiter, ac citata parte; & ideo in tali casu Regulares nō ab Episcopo,

à quo sunt exempti, sed à suo iudice competenti debent declarari, & hanc sententiā sequitur Vulp. in Præc. Iudic. cap. 42. n. 25. Lezan. in Sum. qq. reg. to. I. cap. II. nu. 15. & tom. 3. ver. exemptio Regularium n. 9. Dian. part. 3. trac. 2. ref. 33. & alij contra Io. Andr. in cap. I. num. I. de Priuileg. in 6. Fusc. de Vist. lib. 2. cap. 8. nu. 8. Barbo. d. part. 3. all. 105. num. 73. Gambar. de Offic. & pot. legat. lib. 8. tit. de Poteſt. legat. in Regular. num. I. & seq. Cened. qq. Canon. q. 26. num. 30. Ricc. in Præc. for. Eccles. par. I. ref. 557. & par. 2. ref. 210. & in Collect. decis. 591. par. 3. & alios.

Poterit tamen Ordinarius Regularis excommunicatum vi- tandum, vel quia est publicus per- cussor Clerici, vel quia à suo Prälato est iam declaratus excommunicatus, denuaciare suis subditis, ut eum vitare teneantur; hoc enim nō est exercere iurisdictionē in illum, sed monere suos subdi- tot de obligatione, quam habet, vitandi sic excommunicatum,

ut d. Lezan. in ver. Exemptio Re- galarium n. 9.

Limita supradictam conclusio- nem in Regularibus Sacra- menta Eucharistiae, & extremitate Vnatio- nis ministrantibus, vel in certis casibus excommunicatos absolu- entibus, ut in Clem. I. de Priuileg. Cui non est derogatum per priuilegia posteriora sumimorum Pontificum, nisi in ipsis de ea ex- pressa mentio fiat, quia est De- cretum Concilii generalis Vien- nensis cap. ex parte, ubi DD. com- muniter de Capell. Monach.

N n n a IO. CA.

FINIS LIBRI SEPTIMI.